

[Rager.]

vi skal lade være at tage en Diskussion op paa dette Grundlag i Dag, alene derfor gør jeg ikke nogen Kommentar til det ærede Medlems Udtalelse, Den vilde ellers blive nogenlunde af samme Karakter som de Bemærkninger, jeg gjorde til det ærede Medlems Udtalelse om, at Beskyttelsesrum var nødvendige, naar det ærede Medlem lod dette staa isoleret. Jeg vil med samme Berettigelse kunne hævde, at det andet maa det ærede Medlem heller ikke lade staa isoleret.... (*Christmas Møller* og *Drachmann*: Hm, hm!). Der skal fra min Side ikke, hvis det ønskes, være noget som helst til Hinder for at optage en Diskussion om Sagen uvedkommende Punkter, saa længe Formanden tillader det, men jeg gaar ud fra, at Formanden ikke tillader det.

Formanden: En saadan Tilladelse gives ikke.

Rager: Jeg skal med disse Ord anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling, som jeg, hvis vi kan holde uvedkommende Sager udenfor, tror kan ske i lige saa god Enighed som ved tidligere Lejligheder, saaledes at vi sammen kan fortsætte Arbejdet paa Opbygning af det, som Forslaget danner en Mulighed for at opbygge og angiver Rammerne for.

Hartel: Det foreliggende Lovforslag er en videre Udbygning af Loven af 11. Maj 1935 om Beskyttelse mod Følgerne af Luftangreb. Vi hilser fra vor Side med Tilfredshed, at Staten tager disse Opgaver op til en saa vidtgaaende Løsning som muligt. Vi er nødt til at indrette os efter den Verden, vi lever i. Det kan ikke nytte at anstille Spekulationer om, hvordan vi kunde ønske os at den skulde være. Over for en lidt bitter Bemærkning af den ærede radikale Ordfører vil jeg gerne sige, at der er og vil sikkert altid være stor Forskel paa det, som Folk af det ærede Medlems Indstilling kunde tænke sig at ryste paa. Hovedet af, og det, som vi andre paa Forhaand vilde stille os afvisende overfor.

Med Hensyn til den videre Udbygning af Luftforsvaret, der har været omtalt, stiller vi os paa Linie med dem, der ønsker dette. Jeg kunde ønske at gaa videre og henstille, at man ogsaa tog Spørgsmaalet om Oplagring af nødvendige Raastoffer, Ting, der er nødvendige for Samfundslivets Videreførelse under krigeriske Forviklinger, op i en større Sammenhæng. Det er mig

bekendt, at man baade i England og i Norge har taget disse Spørgsmaal op til delvis Løsning. Der er mange Raastoffer, som har afgørende Betydning for os, som vi ikke kan skaffe i Tilfælde af krigeriske Forviklinger, men maa have anskaffet i Forvejen.

Da vor Gruppe formentlig ikke faar Adgang til Udvalgsbehandlingen, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til enkelte Paragraffer.

I § 7 anføres — hvis jeg maa have Lov til at citere en enkelt Ting —, at „de er“ — det er Beskyttelsesforanstaltninger, der er Tale om — „endvidere pligtige til paa egen Bekostning at anskaffe og anbringe saadant Materiale, som af Myndighederne skønnes nødvendigt af Hensyn til en eventuel Mørklægning.“ Det vil altsaa sige, at det paahviler de enkelte private Borgere at foretage denne Anskaffelse. Det kan blive byrdefuldt for de paagældende, og det kan blive umuligt for Folk, der sidder i smaa Kaar, arbejdsløse og Invalidere. Jeg henstiller derfor, at saavel Ministeren som det kommende Udvalg tager Spørgsmaalet op om, hvorledes der kan træffes Forholdsregler, saaledes at Effektiviteten ikke gaar tabt, selv om den enkelte Borger ikke er i Stand til at bære de Omkostninger, som en Gennemførelse fuldt ud af Foranstaltningerne vil medføre.

Saafernt det Materiale, som skal benyttes, er holdbart, bør Anskaffelsen formentlig være tilendebragt inden for en vis kortere Frist, eller Materialet maa være saaledes opmagasineret og fordelt saaledes paa passende Steder, at Beboerne inden for en rimelig, det vil sige meget kort, Tid kan anskaffe, afhente og tilpasse det efter den Brug, der skal gøres deraf. Jeg vil henstille, at man inden for Udvalget tager dette Spørgsmaal op til Undersøgelse. Vil man sikre sig, at Beboerne virkelig har anskaffet de for Mørklægning nødvendige Materialer, maa Bestemmelsen om Øvelsernes Afholdelse være formuleret saaledes, at Øvelserne er obligatoriske, ellers vil det hele faa en alt for tilfældig Karakter. Jeg finder det rigtigt, at det ikke overlades til en enkelt Ministers eller anden Myndigheds tilfældige Skøn, hvornaar disse Øvelser skal afholdes, men at de er obligatoriske og fastlagte og indgaar som et bestemt Led i den Ordning, der er Tale om at gennemføre.

Til § 11 er der i Bemærkningerne skrevet, at „Bestemmelsen tilsigter at hindre, at forekommende Frygt for Luftangreb udnyttes i Spekulationsøjemed“. Vi er selvfølgelig indforstaaet med, at det er vigtigt